

Nr 825

Av fru **Erikssoni** i Stockholm, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 141, med förslag till lag om behörighet att utöva läkaryrket m. m.*

I propositionen nr 141 till årets riksdag föreslås en lag om behörighet att utöva läkaryrket och en lag om förbud för verksamhet på hälso- och sjukvårdsområdet. Förbudet riktar sig mot den, som utan att vara läkare eller står under läkares tillsyn behandlar vissa uppräknade sjukdomar, undersöker eller behandlar barn under åtta år eller per post lämnar råd och anvisningar för behandling av patienter.

Den avgränsning av lagens tillämpningsområde, som göres i 1 §, stämplar som kvacksalveri verksamhet, som utövas av två specialutbildade, för hälso- och sjukvården synnerligen värdefulla grupper, nämligen optiker och självständigt verksamma psykologer. Departementschefen medger, att svårigheter uppkommer för sådan verksamhet, som icke står under medicinalstyrelsens tillsyn.

Det vore att beklaga, om företrädare för en modern vetenskap såsom psykologer, i den mån dessa har befattning med diagnostisering av felanpassning, skulle drabbas av förbud. Psykologernas uppgifter ligger ofta på andra områden än det terapeutiska. Psykoterapeuter är relativt få, men det föreligger ett oerhört behov av dem redan inom den mentala hälso- och sjukvården, och nya områden anmäler sig för vetenskapligt och praktiskt välutbildade psykologer. Den vanliga läkarutbildningen ger icke kompetens att bedöma psykologiska diagnostiseringsmetoder. En medicine studerande har endast 20 timmar psykologi i sin utbildning, medan en välmeriterad psykolog med licentiatkompetens har 8—10 års studier bakom sig. Det är absurt att förbjuda den skolade psykologen en patientbehandling, som den på området okunnige läkaren är behörig att syssla med.

Genom en hårdragning av den nya lagens bestämmelser kan en yrkesgrupp, som nu utbildas vid universiteten, komma att efter färdig utbildning hindras att självständigt utöva sitt yrke. För psykologer i närliggande länder i Norden och i Europa för övrigt samt i USA finns inga sådana hinder.

Tyvänn saknar psykologerna av staten utfärdad auktorisation eller legitimation och kan därför icke innefattas i den grupp som är underställd medicinalstyrelsen och därför undantagen bestämmelserna i den föreslagna lagen. De skäl som kvacksalveriutredningen på sin tid an-

förde mot en legitimation för psykologerna, att deras utbildning icke var fastställd, finns ej längre. Några hinder att nu föreslå en legitimation föreligger inte.

Med stöd av det anförda hemställas,

att i kommentaren till 1 § fastslås, att begreppen undersökning av hälsotillstånd och behandling av sjukdom eller därmed jämförligt tillstånd icke får fattas i så vid bemärkelse, att välkvalificerade psykologers skäligen verksamhet hindras, samt

att frågan om legitimation eller auktorisation åt psykologerna snarast måtte ges en lösning.

Stockholm den 3 maj 1960

Nancy Eriksson